

2026. szeptember 19. – Szombat

Amikor egyszer a városokból nagy tömeg gyűlt Jézus köré, ő ezt a példabeszédet mondta nekik: „Kiment a magvető magot vetni. Amint vetett, némely szem az útfélre esett; ott eltaposták, és az égi madarak felcsipegették. Némely mag köves helyre esett. Alighogy kikelt, elszáradt, mert nem volt nedvessége. Némely pedig tövisek közé hullott. A tövisek felnőttek vele együtt, és elfojtották. A többi jó földbe hullott. Kikelt, és százszoros termést hozott.” E szavak után Jézus felkiáltott: „Akinak füle van, hallja meg!”

Akkor megkérdezték tanítványai, hogy mi a példabeszéd értelme. Így válaszolt: „Nektek megadatott, hogy megértsétek Isten országának titkait. A többieknek csak példabeszédekben, hogy nézzenek, de ne lássanak, halljanak, de ne értsenek. A példabeszéd értelme ez: a mag Isten ígéje. Az útfélre eső mag azokat jelenti, akik hallgatják az ígét, de aztán jön az ördög, és kiveszi a szívükbe hullott ígét, hogy ne higgyenek, és így ne is üdvözljenek. A köves talajra hullott mag azokat jelenti, akik meghallgatják az ígét, örömmel be is fogadják, de az nem ver bennük gyökeret. Egy ideig hisznek, de a kísértés idején elpártolnak. A tövisek közé eső mag azokat jelenti, akik meghallgatják az ígét, de az élet gondjai, gazdagsága és élvezetei elfojtják bennük a növekedést, és termést nem hoznak. A jó földbe eső mag végül azokat jelenti, akik meghallgatják az ígét, jó és erényes szívvel meg is tartják, és termést is hoznak állhatatosságban.”

Lk 8,4-15

Elmélkedés:

A vetést bemutató példázatban a mag az Isten ígéje, a talaj a hallgató, az ember szíve. Ugyanaz az ige hullik, mégis máshogy fogadják az emberek: valaki meg sem érti, más lelkesen kezdi, de hamar elhervad, megint másnál a világ gondjai fojtják meg, és van, akinél sokszoros termést hoz. Jézus tanítását olvasva nem másokra kell néznünk, hanem önmagunkra. Milyen a szívem talaja? Szánok-e elegendő időt Isten szavára, vagy könnyen félresöprik a napi hírek? Tartós-e bennem a jó elhatározás, vagy gyorsan elhervad, mert nincs gyökere? Mi fojtja el bennem az ígét: a rohanás, az aggodalom, a pénz, a teljesítménykényszer?

Jézus bátorítást is ad: a jó földben a mag sokszoros termést hoz, Isten ígéje nem marad hatástalan. Ha befogadjuk, átalakít minket. De ehhez idő, türelem, figyelem kell. És bátorság, hogy kimondjuk: Uram, talán bennem van a kő vagy a tövis, de kész vagyok engedni, hogy alkalmassá tegyél tanításod befogadására.

A jó talaj nem velünk született adottság, hanem ki kell alakítanunk. Művelni, gyomlálni, öntözni kell lelkünket. Az ige hallgatása, az ima, a szentségek mind-mind lelkünk talaját alakítják, hogy termést hozzunk – szeretetet, igazságot, jóságot, hűséget.

© Horváth István Sándor

Imádság:

Uram, Jézus Krisztus! Te ma is veted az igét, fáradhatatlanul és bizalommal. Készítsd elő szívemet, hogy jó föld lehessen, amely nem csak hallja, amit mondasz, hanem meg is teszi azt! Tisztítsd meg a szívemet a közömböségtől, az aggodalomtól, a felszínességtől, és adj nekem lelki igényességet, hogy igéd gyökeret verjen! Segíts, hogy a hitem megvallása sokszoros termést hozzon!